

Синові

Іван Малкович

Давно залишив я удома
те дерево, з-за котрого мені
сходило сонце. Може, ти захочеш
поїхати туди. З кімнатки у вікні
його там добре видно. Може, схочеш
прийти до нього, як перейде втома.
Ні, сонця там нема. Довкола — деревії;
а в дереві тім тихім — плюскотять,
переливаються, говорять мудрі змії;
в якій гілляці? — хай оповістять,
де білу гадину знайти? — бо скільки ж в цьому світі
нам в радісній ганьбі ще можна животіти...